

Gineke
Klinkhamer

Herinner wie je bent!

De weg terug naar
het authentieke zelf

LEESFRAGMENT

Gineke
Klinkhamer

Herinner wie je bent!

De weg terug naar
het authentieke zelf

Herinner wie je bent!

De weg terug naar het authentieke zelf

© 2026, Gineke Klinkhamer

Uitgave: september 2026

Omslagontwerp en binnenwerk: Jore ontwerp

Foto auteur: Tanja Bouwhuis

Uitgave: Triple Boeken, Aalten

www.tripleboeken.nl

info@tripleboeken.nl

ISBN: 9789083680965

NUR: 711 - pastoraat

Alle rechten voorbehouden.

In dit boek wordt gerefereerd aan 'de mens' of 'het kind' als hij.

Bij de lezing van 'hij' mag uiteraard ook 'zij' worden gelezen.

Bijbelteksten zijn ontleend aan de Passion-vertaling, copyright © 2017, 2018, 2020 by Passion & Fire Ministries, Inc., tenzij anders aangegeven:

AMP – Amplified Bible

HSV – Herziene Statenvertaling

HTB – Het Boek

MIR – Mirror vertaling

NBG – Nieuwe vertaling van NBG 1951

NBV21 – Nieuwe Bijbelvertaling, herziening 2021

NIV – New International Version

TM – The Message in het Nederlands, Gideon, 2020

WV – Willibrordvertaling 1975

DICHTBIJ • INSPIREREND • RAAK

Inhoud

Voorwoord 7

Inleiding 11

1. Het plan van God en de mens 17
2. De mens als geest, ziel en lichaam 29
3. Het verlies van het authentieke zelf 71
4. Bewustwording van goed en kwaad 97
5. De uitnodiging: van overleven naar leven 129
6. De modder wegwassen 149

Bijlage: Vergeven 195

Eindnoten 209

Voorwoord

Al lange tijd had ik het verlangen om te schrijven over het mysterie van ‘mens zijn’. Wie of wat is een mens nu eigenlijk? Waardoor wordt een mens gemotiveerd en waarom kiest een mens voor een bepaalde levenswijze? Maar ook: hoe komt een mens tot bloei? Wat is daarvoor nodig en wat gebeurt er dan precies? Waardoor stopt of verandert een proces van groei en ontwikkeling? Hoe kan het dat sommige mensen enorm veel meemaken en uiteindelijk tot grotere bloei lijken te komen dan sommige mensen voor wie schijnbaar alles meezit maar die stagneren in hun ontwikkeling? Dit soort vragen hielden me lange tijd bezig.

Een van de twee auteurs en denkers die leidend waren in het zoeken naar de antwoorden op de vragen die ik had, is Thomas Merton. Hij schreef: ‘Er is slechts één kwestie waar mijn hele bestaan, al mijn vrede en geluk van afhangt: mijzelf te ontdekken door God te ontdekken. Als ik Hem vind, vind ik mijzelf. En als ik mijn echte ik vind, zal ik Hem vinden.’¹

Schijnbaar is er dus een ‘echte ik’. Dat impliceert dat er ook een pseudo-ik of valse ik kan zijn. De vraag is dus: wat is deze echte ik en hoe onderscheidt mijn echte ik zich van een valse ik?

De tweede persoon is de vroege kerkvader Ireneüs van Lyon uit de tweede eeuw na Christus. Hij schreef: ‘De heerlijkheid van God is een mens die ten volle leeft.’²

Wanneer ik dus ten volle leef, wordt God verheerlijkt. Wat betekent dat eigenlijk? Hoe weet je of je ten volle leeft? Kan dat worden gestimuleerd of juist worden tegengehouden? En als je niet ten volle leeft, kun je dat dan nog ontwikkelen?

Deze vragen zorgden ervoor dat ik op zoek ging naar antwoorden en inzichten over het mysterie 'mens'. Om die antwoorden te vinden, ging ik op reis. Niet letterlijk, maar innerlijk. Wat ik op deze reis ontdekte, beschrijf ik in dit boek. Ik nodig je uit om met me mee te gaan, op zoek naar jezelf.

De inspiratie om te gaan schrijven, kwam voort uit de Bijbel. In Deuteronomium 6:6-7 (Classified Amplified Bible) staat dat de woorden van God eerst door jezelf heen gaan. Dat wil zeggen dat je die woorden overpeinst en toepast. De ervaringen die je hierin opdoet, zijn persoonlijk. Die zijn niet voor iedereen hetzelfde. Het volgende vers zegt het zo mooi: 'Bewerken slijp deze ervaringen zo, dat ze scherp zijn en doel treffen én eenvoudig zijn om toe te passen, zodat ze kunnen worden overgebracht aan anderen.' Niet als een subjectieve ervaring, maar als een weg die bewandeld kan worden door iedereen die deze weg wil gaan. Het doel ervan is om Hem te vinden en jezelf te vinden en tot de volheid van leven te komen waardoor de Schepper van dat leven verheerlijkt wordt.

In dit boek laat ik een weg zien die we mogen bewandelen. Een weg van overleven naar leven, van slavernij naar vrijheid, van een woestijn naar een bloeiende weg die we allemaal moeten afleggen. Paulus schrijft in Kolossenzen 2:2: 'Het mandaat van mijn bediening is dat ieders hart wakker wordt gemaakt voor hun ware identiteit' (MIR).

Dat is een verlangen waar ik mezelf in herken. Een verlangen om wakker te worden en te weten wie we van oorsprong zijn en

waar we voor geschapen zijn. God en de mens horen bij elkaar, maar hoe dan? Op die vraag probeer ik antwoorden te geven.

Natuurlijk ben ik er diep van doordrongen dat ik maar een fractie van het grote geheel kan vatten en beschrijven. Ik pretendeer niet dat ik alles weet, maar het is zoals Petrus en Johannes zeiden tegen de verlamde man bij de tempel: 'Geld heb ik niet, maar wát ik heb, dat geef ik u' (Handelingen 3:6, HTB).

Wat ik heb gevonden, geef ik graag door. In de hoop dat het mag bijdragen aan het ontdekken van onze ware identiteit en daarin gaan leven.

Gineke Klinkhamer

Winterswijk, zomer 2026.

Inleiding

Wie en wat is een mens en wat mag een mens zijn in Gods ogen? Daarbij komt de vraag omhoog: hoe weten we wie we zijn? Natuurlijk kunnen we onszelf in een spiegel bekijken en zien we het beeld dat wordt weerspiegeld. Maar dat is uiterlijk. Wat of wie is de authentieke mens?

Er is ook een spiegel die ons laat zien wie we werkelijk zijn. Wat is het gezicht van je geboorte, je oorsprong, zoals Jakobus ons voorhoudt in zijn brief: 'De persoon die in de spiegel van het woord kijkt om de weerspiegeling van zijn gezicht te ontdekken, ziet aanvankelijk hoe God hem ziet in de spiegel van het Woord. Maar daarna gaat hij weg en vergeet zijn goddelijke oorsprong. Maar zij die hun blik diep richten op de volmaakte wet van de vrijheid worden geboeid door de waarheid die ze horen en reageren daarop. Ze worden erdoor gesterkt en ervaren Gods zegen in alles wat ze doen.'

Wanneer we luisteren naar wat God over de mens zegt in Zijn Woord zullen we ontdekken hoe God ons ziet. In de spiegel van Zijn Woord zien we de reflectie van Zijn wezen in de mens. We zijn naar Zijn beeld geschapen. Zo is het oorspronkelijk bedoeld. Dát is het gezicht van je geboorte.

Blijkbaar vergeten we dat gezicht van onze oorsprong al snel, zoals Jakobus laat zien. Zodra we van de spiegel van het Woord weglopen, vergeten we hoe we er oorspronkelijk uitzien. Het kan ook zijn dat de spiegel waarin we kijken onzuiver is

geworden, doordat allerlei uitleggers van de Bijbel de woorden van God dusdanig interpreteren dat er van het oorspronkelijke beeld van God voor de mens weinig meer overblijft. We worden geïnfecteerd door de meningen en uitleggingen van anderen en daardoor zien we onszelf niet meer zoals we bedoeld zijn. Voor veel mensen is het een enorme uitdaging om deze uitleggingen, die we zonder nadenken hebben overgenomen, kritisch te bekijken en te heroverwegen.

We mogen ons de woorden van Jakobus 1:5 inprenten: 'Zorg ervoor dat je wijsheid put uit de zuivere bron, niet gefilterd door andere meningen. God is de oorsprong en de auteur van wijsheid' (MIR).

Deze spiegel als metafoor is de rode draad van dit boek, waarmee we gaan ontdekken wie we zijn. Wat is ons authentieke zelf? We gaan het zien in de spiegel van Gods Woord.

Mensen vormen zich al op zeer jonge leeftijd een beeld van zichzelf. Een baby heeft nog geen idee wie of wat hij is. Er is alleen een besef van wat we noemen 'symbiose', een wij. Een baby bestaat in het ideale geval niet apart van mama in het begin van zijn leven. In de beleving van het kind zijn zij één.

In het leven van een kind zijn de ouders de eerste spiegel waarin hij zichzelf gaat zien. Een mens vormt zich als eerste een beeld van zichzelf door in de eerste spiegel te kijken. Die spiegel is belangrijk, want deze vormt de ontwikkelingsdrang van binnen-uit. De ouders (of verzorgers) vormen hierin een belangrijke stap. Wordt het vormen van een beeld van zichzelf gestimuleerd en geaccepteerd of wordt het afgekeurd en veroordeeld? Daaruit volgt de vraag: hoe vertaalt of interpreteert het kind deze reacties op zijn wezen? We vinden hier dus drie kernwoorden: spiegel, ontwikkelingsdrang en interpretatie.

Neem bijvoorbeeld een kind van anderhalf jaar dat van binnen-uit de ontwikkelingsdrang voelt om de wereld te ontdekken door overal aan te zitten. Wat krijgt hij in deze fase te zien in de spiegel? Of anders gezegd: hoe reageren de ouders hierop? Is die reactie stimulerend en aanmoedigend of juist afkeurend of bestraffend?

De spiegel bestaat dus uit de handelingen, de woorden, de goedkeuring of afkeuring van belangrijke 'anderen' om het kind heen. Het kind ervaart deze reacties op zijn wezen en handelen als prettig of onprettig. Hoe het kind deze reacties vertaalt of interpreteert, geeft hem een beeld over wie hij is, over de wereld waarin hij leeft en over de anderen met wie hij leeft.

Het probleem in het leven is dat de spiegels die een kind in het leven tegenkomt geen zuivere spiegels meer zijn. De spiegels zijn beslagen, gebarsten of bevroren. Ze reflecteren geen zuiver beeld van wie het kind ten diepste is.

Misschien heb je weleens in lachspiegels gekeken en gezien hoe zo'n spiegel een vertekend beeld geeft van wie je bent. Opeens ben je enorm dik, klein, lang, rond of dun. We noemen het lachspiegels omdat ze grappig zijn. We kunnen erom lachen omdat we duidelijk zien dat het beeld niet echt is. Het is de bedoeling van deze spiegels dat ze de werkelijkheid vertekenen. We weten dat wat we zien niet de realiteit is. De weerspiegeling van deze 'onzuivere' spiegels beïnvloedt ons niet.

Dat is anders voor een klein kind dat nog geen beeld van zichzelf heeft ontwikkeld. Wat hij weerspiegelt ziet, gelooft hij. De woorden, handelingen en reacties van de ouders worden door een kind onvoorwaardelijk voor waar aangenomen. Er is geen klein kind dat rechtop in zijn wiegje gaat zitten en zegt: 'Ho even! Dit is een lachspiegel, want wat ik hierin zie van mezelf, dat

ben ik niet.' Een kind gelooft alles wat hij denkt te zien. Voor een kind zijn de ouders als God. Zij weten alles, zien alles en kunnen alles.

Daarnaast wordt een kind nog met een ander probleem geconfronteerd. Door de onrijpheid van de hersenen en de egocentrische fase waarin het kind verkeert, interpreteert hij de reacties soms niet juist. Egocentrisch is in dit verband niet negatief, integendeel. Het betekent dat alles wat in de wereld gebeurt door hem komt. Hij gelooft niet dat er barsten zitten in de spiegel, maar dat de barsten in hemzelf zitten en dat hij ze zelf heeft veroorzaakt. De reacties die hij veroorzaakt zijn zijn schuld.

Stel dat een kind enthousiast is en luid zingt en springt. Om de een of andere reden wordt de ouder boos. Deze vraagt niet vriendelijk of het kind even wil temperen, maar wordt echt boos en zegt: 'Wat ben je toch vervelend. Je schopt altijd zoveel drukte. Hou daar nou eens een keer mee op. Ik word je helemaal zat.'

Het kind denkt nu dat hij iets helemaal verkeerd doet en dat hij niet goed genoeg is. Hij koppelt het aan zijn wezen in plaats van aan zijn gedrag en neemt zich wellicht voor: morgen, morgen zal ik lief zijn... zodat de ouder weer blij met hem kan zijn.

De barsten vervullen hem met schaamte en pijn en uiteindelijk met een zelfbeeld dat niet klopt, maar dat wel grote invloed heeft op het verdere verloop van zijn leven. De barsten komen als het ware in zijn oog te zitten. Als hij in de toekomst in andere spiegels kijkt – goede spiegels zelfs – gelooft hij de spiegels niet, want hij blijft die barsten zien. Die zitten namelijk niet per se in de spiegels, maar in zijn eigen ogen. Hij kan niet onderscheiden of de barst die hij ziet nu in de spiegel zit of in zichzelf en hij denkt te weten dat de barst in hemzelf zit.

De eerste gebarsten spiegel die een mens ooit voor zich zag, is de spiegel die satan voorhield aan Adam en Eva in het paradijs. Hij spiegelde de eerste mensen een verkeerd of gebarsten beeld van God voor. Hij wilde de mensen laten zien dat God iets voor hen achterhield. 'God wil niet dat jullie zijn zoals Hij.' Het was een gebarsten spiegel over Gods karakter, maar ook een barst in de spiegel van wie zij zelf waren.

Dit op zichzelf was nog niet het probleem. Dat ontstond pas toen de mensen geloofden wat satan hen voorspiegelde. En dat is het punt van de spiegelmetafoor als rode draad in dit boek: in welke spiegels heb jij gekeken? Hebben deze spiegels ons ware wezen onthuld of zijn we verder bij ons authentieke zelf vandaan geraakt?

In veel gevallen zijn mensen door de spiegels waarin ze hebben gekeken verder van hun oorsprong vandaan geraakt. In feite geldt dit in meer of mindere mate voor ons allemaal. We moeten herinnerd worden aan wie we van oorsprong zijn. We mogen op weg gaan naar ons oorspronkelijke zelf. De spiegel van Gods Woord is een uitnodiging om op zoek te gaan naar onszelf, naar wie we echt zijn. Zoals een gedichtje van een onbekende dichter zegt:

*Dan vanuit de hoogte; ergens in de verte
Daar is een stem die zegt: 'Herinner wie je bent
Als je jezelf kwijtraakt, zul je de moed verliezen
Dus wees sterk vandaag; herinner je wie je bent.'*

Herinner jij je wie je bent? Heb je heimwee naar jezelf? Wat is je wezenlijke zelf?

De Israëlieten die geboren en getogen waren in Egypte, het land van slavernij, dachten soms: ach, Egypte is zo gek nog niet.

We hadden er tenminste te eten en te drinken. Maar toch was er ook een heimwee. Een heimwee naar vrijheid. Een verlangen om naar huis te gaan.

Zo is het vaak ook bij ons. We zijn zo gewend aan onze manier van leven dat het vaak niet in ons opkomt dat het misschien ook anders zou kunnen.

Iemand zei eens: ‘De grootste zonde in mijn leven is dat ik vanwege de angst om afgewezen te worden niet de moed heb gehad om vanuit mijn echte persoonlijkheid te leven, te denken, te voelen en te handelen.’

In de komende hoofdstukken gaan we ontdekken in welke spiegels we hebben gekeken en hoe deze ons hebben gevormd. Waren het zuivere spiegels of gebarsten spiegels? We gaan zien hoe we hiervan misschien nog de gevolgen dragen en we bewust of onbewust van huis zijn afgedwaald.

1

Het plan van God en de mens

In het eerste hoofdstuk van dit boek kijken we allereerst naar het oorspronkelijke beeld van de mens en hoe God het heeft bedoeld. Hierbij stellen we ons drie belangrijke vragen:

1. Wat is het plan van God met de mens?
2. Wat is het ‘authentieke zelf’ dat is geschapen naar Gods beeld?
3. Wat is de gelijkenis tussen ons mensen en God?

Het plan van God met de mensen vinden we in Genesis 1:26-28: ‘God sprak: ‘Nu gaan Wij de mens maken, als beeld van Ons, op Ons gelijkend; hij zal heersen over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, over de tamme dieren, over alle wilde beesten en over al het gedierte dat over de grond kruipt.’ En God schiep de mens als zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. God zegende hen, en God sprak tot hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en onderwerp haar; heers over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, en over al het gedierte dat over de grond kruipt’ (WV).

Het zijn bekende woorden en daarom stellen we er nauwelijks nog vragen over. Toch vallen sommige zaken op. De vraag komt op wat nu precies dat beeld is, die gelijkenis die de geschapen mens heeft met God. 'Op Ons gelijkend.' Dat zijn opvallende woorden.

Andere woorden die opvallen, zijn: 'De mens zal heersen'. Wat betekent dat? Heersen? Hoe ziet dat eruit in het dagelijks leven van de eerste mens en in ons leven nu?

Samenvattend klinkt de vraag: wie is de mens en wat is zijn bedoeling op aarde? We gaan deze vraag in dit hoofdstuk behandelen, maar niet door een theologische verhandeling op poten te zetten. Het gaat in dit hoofdstuk en in dit hele boek niet om de theorie, maar om onszelf. Om jou. Om mij. En om onze relatie met God, met de wereld om ons heen, met anderen en met onszelf.

Geschapen naar Zijn beeld: het ware zelf

Het woord 'genesis' (waar het eerste Bijbelboek naar is vernoemd) betekent 'oorsprong' of 'begin'. Ons ware zelf is het beeld of gezicht van onze genesis, onze oorsprong, of beter, ons origineel, gemaakt naar de gelijkenis van God.

In de inleiding hebben we aan de hand van Jakobus 1:23 geleerd dat we dit origineel kwijt kunnen raken of zelfs kunnen vergeten. We kunnen erbij in slaap sukkelen. Uit die slaap moeten we wakker worden gemaakt voor de werkelijkheid. Die werkelijkheid is dat we van oorsprong gemaakt zijn naar Gods beeld en gelijkenis.

In de Bijbel lezen we op verschillende plaatsen dat we wakker moeten worden uit onze slaap. Uit de grondtekst kunnen we concluderen dat we wakker moeten worden voor de realiteit. De realiteit van wie we zijn is vaak heel anders dan we denken of

beleven. Wakker worden uit de slaap betekent dat we ons bewust worden van wie we zijn. We worden wakker uit de slaap van onbewuste, verkeerde overtuigingen en uit de automatismen van de macht van de gewoonte. We leven niet meer op de automatische piloot van onze overtuigingen maar op de realiteit van wie we werkelijk zijn.

Er is moed nodig om onze oude en bekende stellingen en wegen te verlaten. Deze gaven ons een schijnbare zekerheid en een vals gevoel van veiligheid. We laten die achter ons en gaan op zoek naar de realiteit van Gods perspectief op de mens.

Voor de helderheid: ik heb het niet over het verwezenlijken van je ware zelf (iets waar het in de psychologie vaak over gaat), maar over het jezelf verbinden aan de oorsprong van wie je al bent. Ik vraag geen inspanning van je om iets te bereiken, maar een wakker worden voor wie je al bent: geschapen naar Gods beeld. Je mag gaan leven in de realiteit van wie je van oorsprong al bent. Het gaat me om het afleggen van oude overtuigingen die we hebben over onszelf, God en de wereld om ons heen. Goed, dat vergt ook een inspanning omdat het moeite kost om de overtuigingen die vaak zo verkleefd zijn met ons wezen los te laten. Maar het is geen inspanning in de vorm van een streven om iemand te worden die we nog niet zijn. Genesis leert ons dat we zijn geschapen naar Gods beeld. Dat betekent niet dat we streven naar iets wat we nog niet zijn, maar dat we worden wie we in essentie al vanaf het begin waren.

Wat bedoelen we nu precies met geschapen naar Gods beeld? Wat was dan het origineel? De auteur John Mark Comer schrijft hier een verhelderend stukje over in een van zijn boeken. Het woord 'beeld' is in de Hebreeuwse taal *selem*. Dit kan worden vertaald met idool, afgodsbeeld of standbeeld. Een standbeeld is vaak een

zichtbare weergave van een onzichtbaar wezen. In de oudheid werd van elke god een standbeeld gemaakt en in een heiligdom neergezet, zodat de aanbieder kon zien hoe zijn god eruitzag. Er bestond dus een beeld van de godheid.

Op die manier zijn wij als mens een ‘beeld’, een *selem* van God. Wij zijn door God op deze aarde geplaatst. Het hele universum is een heiligdom van God en wij zijn in dit universum gezet om de onzichtbare God zichtbaar te maken. Wij zijn gemaakt om de wereld te tonen hoe God is. We zijn de vertegenwoordigers van de Schepper.³

We hoeven alleen maar om ons heen te kijken om te zien dat we in de opdracht als vertegenwoordigers van God jammerlijk zijn mislukt. In de beelden die wij als mensen van God neerzetten zit zoveel onenigheid, oordeel en destructie. Soms is het beeld dat we van God laten zien zelfs afstotend en worden mensen er niet door aangetrokken, maar vermijden ze het juist. Ze lopen met een grote boog om de kerk en om christenen heen. Het beeld dat ze van God hebben voorgescheteld gekregen is totaal niet aantrekkelijk.

Omdat we zoveel verschillende onvolkomen beelden van God laten zien, zou je het bijna willen uitroepen: ‘Wil de echte God opstaan?’ Hoe is het mogelijk dat we zo’n vertekend beeld van God hebben kunnen presenteren?

Een levende ziel

De mens werd door God gemaakt tot een ‘levende ziel’. Daarmee zijn we geschapen naar Gods beeld. Er bestaan drie functies van de ziel:

1. Voelen/verlangen
2. Denken (verstand)
3. Willen/kiezen

Deze drie – voelen, denken en willen – brengen iets tot stand. Daarin lijken we op God want ook Hij verlangt, denkt en kiest en brengt daarmee dingen tot stand.

Vanuit onze ziel hebben we bijvoorbeeld een verlangen in ons hart, bepaalt ons denken een route om dat verlangen te verwezenlijken en maken we keuzes om volgens die route uit te voeren wat we willen.

Maar er is meer. Het eerste verlangen komt niet zomaar in ons op. Dit verlangen heeft een bron, het komt ergens uit voort. Bij God zijn de verlangens, gedachten en keuzes altijd gebaseerd op liefde. Liefde is de bron waar God uit put. Hij is zelf de liefde. In onze verlangens mogen we ons dus afvragen of de bron God is of onszelf. Worden we gemotiveerd door liefde of door angst? Dat is geen gemakkelijke vraag om te beantwoorden.

Is de bron van ons handelen liefde of angst? Brengen we leven voort of de dood? Dat is een wezenlijke vraag die alles te maken heeft met de gesteldheid van ons hart. In Spreuken 4:23 staat: 'Behoed je hart meer dan alles wat je moet behoeden, want daar ontspringt de bron van het leven' (WV). In de Passion-vertaling staat dit: 'Bewaak daarom bovenal de genegenheden van je hart. Ze beïnvloeden alles wat je bent. Besteed aandacht aan het welzijn van je diepste wezen want daaruit vloeit de bron van leven voort.'

Hoe vaak willen we ons hart niet het zwijgen opleggen door de redenaties van ons verstand. We willen misschien graag iets goeds doen, maar ons verstand kan ons daarvan afhouden door drogredenen te verzinnen, zoals: doe dat maar niet, dat vinden mensen vast raar. Als ons redeneren wint, leggen we ons hart het zwijgen op. Daarom is het dus erg belangrijk wat de bron is van ons hart. Hoe ons hart onze keuzes en ons denken beïnvloedt is van wezenlijk belang. Het bepaalt mede of we groeien en bloeien

of dat we destructief zijn voor onszelf. De kernvraag is steeds of we gemotiveerd worden door liefde of door angst.

‘Laten zij heersen’

Dan kijken we nu naar de woorden ‘Laten zij heersen...’ Het woord ‘heersen’ komt van het Hebreeuwse *radah*. Dit kun je vertalen met heersen, regeren of besturen. Het gaat om een actief samenwerken met God om de wereld tot een betere plek te maken. God zoekt partners om mee samen te werken. Daarom schiep Hij ons mensen. Zodat wij samen met Hem deze wereld mooi en goed kunnen maken. We noemen dit heel bewust ‘partners’ want we zijn geen ‘marionetten’ van God.

Wij mensen zijn gemaakt voor relaties. God zelf zoekt de mens op in een relatie van wederkerigheid die is gebaseerd op liefde. Een relatie bestaat uit een ‘jij’ en een ‘ik’ – twee personen die elkaar in de ogen kunnen kijken. In liefde geef je elkaar de ruimte om te zijn wie je bent; wie je van oorsprong bent. Er bestaan in de relatie dus geen overheersing of onderwerping. Het is in een goede relatie met een ander belangrijk dat ik weet wie ik ben en te weten wie ik niet ben. Ik mag zijn wie ik ben en de ander mag ook zijn wie hij is.

Toch lezen we in de Bijbel ook dat we ons aan God mogen onderwerpen. Hoe zit dat dan? Soms gebruiken we het woord ‘verloochenen’. Maar dit verloochenen betekent niet dat we doorstrepen wat God heeft gemaakt. Het zou onzinnig zijn dat God ons zo mooi maakt naar Zijn beeld en ons vervolgens opdraagt om dat te verloochenen en door te strepen. Zo zal God bijvoorbeeld geen appelboom maken om die appelboom vervolgens de opdracht te geven geen appelboom te zijn. Als God niet had gewild dat we een ‘ik’ zouden zijn, dan had Hij ook gewoon lege zakken kunnen maken en die vullen met Zijn

heerlijkheid. Maar dat is het wonderlijke; Hij heeft geen lege zakken gemaakt. Hij heeft mensen gemaakt om in relatie met Hem te leven en een relatie is alleen mogelijk met een 'ik' en een 'jij'.

Wat er dan wel wordt bedoeld met verloochenen, gaan we in een ander hoofdstuk ontdekken.

'Naar zijn soort'

In Genesis 2:7 gaat het verhaal verder en lezen we dat God de mens in de tuin of de hof plaatste. In die tuin stonden allerlei bomen en struiken die vrucht droegen naar hun soort. Lees maar in Genesis 1:11-12: 'God zei: 'Het land moet zich tooien met jong gras, zaadvormend gewas en vruchtbomen die ieder naar hun soort hun vruchten dragen met zaad erin.' Zo gebeurde het. En uit het land schoot jong groen op, gras, zaadvormend gewas, in allerlei soorten, en de bomen die ieder naar zijn soort hun vruchten droegen, met zaad. En God zag dat het goed was' (WV). Dat klinkt nogal logisch: een appelboom brengt appels voort, geen peren. En aan een kersenboom groeien geen pruimen, maar kersen.

In de Bijbel is een boom vaak een metafoor voor de menselijke persoonlijkheid. Dat lezen we bijvoorbeeld in Psalm 1:4: 'Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd...' (HSV). Dus ook elke menselijke persoonlijkheid draagt vrucht naar zijn soort.

Dat herkennen we in ons dagelijks leven. We weten dat we bepaalde kwaliteiten en vaardigheden hebben en we weten ook goed welke kwaliteiten wij niet hebben, maar anderen wel. Bij ons authentieke zelf horen dus bepaalde talenten en vaardigheden die speciaal bij ons passen.

Vrucht dragen – van betekenis zijn in Gods koninkrijk – is dus

niet weggelegd voor een paar speciaal geselecteerde geroepen met een bepaalde bediening. De roeping om vrucht te dragen geldt voor ons allemaal, en die roeping is dat we worden wie we van oorsprong zijn. Jouw roeping is om jouw stem te laten horen en om op jouw specifieke, unieke wijze aanwezig te zijn in deze wereld.

Je ware zelf kun je vergelijken met een appelpitje. Het is maar een klein onooglijk dingetje, maar wat zit er eigenlijk in dat kleine appelpitje? Heel eenvoudig: alle talenten en kwaliteiten die het nodig heeft om uit te groeien tot een appelboom en nieuwe appels voort te brengen.

Wanneer het appelpitje wordt gezaaid en er de goede condities van zon en water aan worden gegeven, zal het appelpitje wortels krijgen en ontspruiten. Dat is nog niet genoeg, want in het appelpitje zit ook levenskracht, het verlangen om te worden waartoe een appelpitje is geroepen: een appelboom waar veel appels aan zullen groeien. Een appelboom hoeft niet te zoeken naar zijn bestemming of bediening. Die bestemming ligt al vast in het appelpitje waaruit de boom is ontstaan. Dat is het authentieke zelf van de appelboom: het appelpitje met levenskracht. Daar begint het mee. En het groeit uit tot een appelboom, een boomgaard, appelmoes, een appeltaart, appelsap etc. Het potentieel is bijna oneindig – naar zijn soort.

De potentie van het appelpitje is een metafoor van ons leven. Ook in ons zit vanaf het allereerste begin alles wat we kunnen zijn.

Het jonge kind weet vaak al feilloos wat het wil worden. De kern ervan ligt al in zijn wezen besloten. De vorm waarin dit potentieel wordt gegoten is een verlangen dat in de loop van ons leven gaat groeien. Vaak gaan we een beetje spastisch om

met onze diepste verlangens. We denken dat ze botsen met Gods verlangens. We doen daar nogal eens moeilijk over. Daardoor hebben we de neiging om onze kinderen te leren vooral niet te groot te dromen. Om ze onze eigen teleurstellingen te besparen, remmen we ze af. Maar daarmee kunnen we onze kinderen subtiel weghouden van hun authentieke zelf.

Ik denk hierbij aan een vrouw die zei: ‘Van kleins af aan wilde ik kleuterjuf worden. Ik speelde schooltje met mijn poppen en vond het geweldig. Ik kon niet wachten tot ik groot was en juf zou zijn.’ Ze viel even stil en ging toen verder: ‘Maar ik ben het nooit geworden. Het werd me afgeraden door school en mijn ouders. Er waren al zoveel kleuterjuffen, ik zou vast geen werk krijgen.’

‘Wat ben je uiteindelijk wel geworden,’ vroeg ik met interesse.

‘Niets wat ik graag wilde,’ antwoordde ze. ‘Nou ja, ik heb in een winkel gestaan, ben schoonmaakster geweest en nog van alles en nog wat, maar ik had nooit het gevoel dat ik floreerde.’

Afgesneden van haar oorspronkelijke verlangen raakte ze stuurloos. Iets belangrijks in haar authentieke zelf ging verloren. Haar levenskracht en passie die uit haar hart ontsprongen, raakte ze kwijt. Het verlangen dat in haarzelf lag opgeslagen, kwam nooit tot uiting.

Daarmee kunnen we concluderen dat onze roeping vooral iets is wat we mogen opgraven uit onszelf. We hoeven niet buiten onszelf op zoek te gaan naar iets om vrucht te dragen. Het ligt al in ons wezen opgesloten. Daarmee zijn we als mensen allemaal uniek. In die unieke vorm laten we de wereld meer zien van de oneindige veelkleurigheid van onze Schepper.

Hoe belangrijk is het dus om onze verlangens serieus te nemen. In de kern hebben die verlangens ons iets te zeggen over onze talenten.

Vaak zeggen we: ‘Het is niet belangrijk wat je doet, maar wie

Verder lezen? Dit boek is verkrijgbaar via de webshop op www.tripleboeken.nl en in de (christelijke) boekhandel.
Zie ook onze andere uitgaven op de website.

Herinner wie je bent! • Gineke Klinkhamer
ISBN 9789083680965 | 210 pagina's | Paperback | € 21,50

DICHTBIJ • INSPIREREND • RAAK